

Arrest

nr. 218 791 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 6 april 2018 tot intrekking van een bijlage 19ter.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERBEKE, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 23 maart 2018 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met het oog op gezinshereniging met haar broer, die de Spaanse nationaliteit heeft en een verblijfsrecht in België geniet.

1.2. Diezelfde dag werd zij in het bezit gesteld van een bijlage 19ter door de gemachtigde beambte van de stad Lokeren.

1.3. Op 6 april 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot intrekking van de hiervoor vermelde bijlage 19ter. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Nationaliteit Marokko

Geboren op 15.06.1975

Verblijvende in het gesloten centrum van Brugge, Zandstraat 150

NN. [...]

Op datum van 23/03.2018 heeft u een aanvraag gezinshereniging ingediend (bijlage 19ter) als familielid van de genaamde S. El M. (RR: 8...) van Spaanse nationaliteit in toepassing van artikel 47/1, 2° van de wet van 15/12/1980.

Bij de erkenning van een verblijfsrecht als familielid moet niet alleen rekening worden gehouden met de voorwaarden voorzien in artikel 47/3, §2 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, maar eveneens met het recht om België binnen te komen.

U bent echter tijdelijk van dit recht ontzegd, gezien u het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod (bijlage 13 sexies) van drie jaar, genomen dd. 19/02/2018 en u betekend dd. 19/02/2018 dewelke nog steeds van kracht is. Alvorens u legaal naar België kunt terugkeren, dient u eerst de schorsing of de opheffing van dit inreisverbod te vragen op basis van wijzigingen aangaande uw situatie die plaats vonden na de datum van die beslissing. In toepassing van artikel 44 decies, §2 van de wet van 15/12/1980 dient de schorsing of de opheffing van het inreisverbod ingediend te worden bij de Minister of zijn gemachtigde vanuit het land van herkomst of het verblijf van de burger van de Unie. Indien deze aanvraag niet wordt ingediend conform paragraaf twee van het bovengenoemde artikel, weigert de Minister of zijn gemachtigde de aanvraag gezinshereniging in overweging te nemen (artikel 44, §3 van dezelfde wet). Bij deze kan terdege worden verwezen naar arrest n° 235.596 van 9 augustus 2016 van de Raad v State waarbij het volgende wordt gesteld: “Eu égard à l’existence de cette interdiction qui n’a été ni levée ni suspendue, la partie adverse ne peut bénéficier d’un droit au séjour même si, par ailleurs, les conditions prévues par les articles 40 bis, 40 ter et 41 de la loi du 15 décembre 1980 précitée sont réunies”. Naar analogie geldt dit dus ook voor de toepassing van artikel 47 van de wet van 15/12/1980.

Het feit dat het inreisverbod nog van kracht is, rechtvaardigt de intrekking van de bijlage 19 ter en dient de afgifte ervan als onbestaande te worden beschouwd.

Bijgevolg, in de afwezigheid van de schorsing of de opheffing ingediend in toepassing van artikel 44 decies §2 van de wet van 15/12/1980, dient u gevolg te geven aan het bevel van 19/02/2018 (13 septies) en het bevel van 19/03/2018 (13 quinquies), respectievelijk betekend dd. 19/02/2018 en 20/03/2018.”

1.4. Verzoekster werd op 4 mei 2018 gerepatrieerd naar Marokko.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert. (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343). Het vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent dat de betrokkene op het ogenblik dat hij zijn beroep tot nietigverklaring indient een voordeel nastreeft dat hij, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan verkrijgen (cf. RvS 8 april 2011, nr. 212.579)

2.2. Ter terechtzitting wordt aan verzoeksters raadsman gevraagd of zij nog een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, gelet op het feit dat zij zich inmiddels niet meer in België bevindt, doch naar haar land van herkomst werd gerepatriëerd.

Verzoeksters raadsman stelt dat zij nog over het wettelijk vereiste belang beschikt omdat zij, na de vernietiging van de bestreden beslissing, de procedure kan verderzetten via de Belgische ambassade in Marokko.

2.3. Artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt dat het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, een aanvraag indient voor een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter en dat, in dit geval, de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag.

De bijlage 19ter wordt dus afgegeven aan familieleden van een burger van de Unie wanneer zij hun aanvraag indienen in België, meer bepaald bij het gemeentebestuur van de plaats waar zij verblijven. Het wordt niet betwist dat verzoekster niet langer in België verblijft, zodat de vernietiging van de bestreden beslissing niet het door haar beoogde gunstig gevolg –met name de uiteindelijke inwilliging van de aanvraag– kan ressorteren, nu de in de procedure voorziene woonstcontrole negatief zal zijn, waarna een afwijzende beslissing zal volgen. Waar verzoekster betoogt dat haar belang erin is gelegen dat zij de door haar in België opgestarte procedure zou kunnen verderzetten via de Belgische ambassade in Marokko, moet erop worden gewezen dat een procedure vanuit het herkomstland niet verloopt via de afgifte van een bijlage 19ter en de hiervoor omschreven procedure, en dat zij voor het overige niet aantoont dat zij vanuit Marokko haar rechten niet zou kunnen laten gelden door gebruik te maken van de geëigende procedures.

2.4. Verzoekster toont derhalve niet aan dat zij het wettig vereiste belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Het beroep moet als onontvankelijk worden verworpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS